Ч. 218 Пятниця 29 Вересня (11 жовтня) 1895. Рік V.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 8.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Газети Львівскої“.

Передплата у Львові в бюрі дневників Люд. Пльона і в ц. к. Старостствах на провінциї:
на цілий рік зр. 2·40
на пів року зр. 1·20
на чверть року „ —·60
місячно . . „ —·20
Поодиноке число 1 кр.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік зр. 5·40
на пів року зр. 2·70
на чверть року зр. 1·35
місячно . . „ —·45
Поодиноке число 3 кр.

Італїянцї в Африцї.

Про положене Італїянців в Африцї пишуть з Риму: Легковірним італїяньским полїтикам видавало ся, що побіда ґенерала Баратієрі під Сенафою над рас Манґашою в січни с. р. положило на довго конець війнї в Абісинії, а бодай усунула раз на все з полїтичного обиду того князика, що побитий цїлковито, без войск і від всїх опущений, мав блукати в полудневих горах країни Тіґра. Тимчасом так не було, бо Манґаша по кількох місяцях появив ся знов в своїй столици Макалле, окружений численним войском і нїби готовий до нової війни. Чи то правда, що він хоче нової війни, тяжко осудити, може бути, що Італїянцї умисно так говорять, щоби мати покривку до нової виправи.

Досить що ґенерал Баратієрі перебувши лїто в Італїї виїхав в половинї вересня до Африки, прибув до Массави дня 28 вересня і не задержуючи ся там, поспішив зараз до Адуи і Адіґрату, де в наслідок січневих побід Італїянців стоять передні сторожі їх войск. Рика Такацце дїлить тепер територию італїяньску від абісиньскої; около 15 жовтня переправою італїяньских войск через згадану ріку має розпочати ся послїдна дїя борби з Манґашою, або — як кажуть загорілі італїяньскі часописи — полюваня на того князика.

Які він властиво має сили войскові до розпорядимости, не легко на певно дізнати ся, бо в тій справі ходять найсуперечнїйші вісти. Одні приписують єму около 4000, инші кільканайцять тисячів вояків. Ґенерал Баратієрі має около десять тисячів войска під своєю командою, если очевидно буде міг ужити всього войска, що стоїть в італїяньских кольонїях Африки. То войско, з виімкою кількох компаний стрільців і артилериї, складає ся виключно з тубыльців, вишколених і ведених офіцирами і підофіцирами Італїянцями, котрі яко охотники переносять ся до Африки. Нема сумнїву, що коли нова виправа обмежить ся до поєдинку між Італїянцями і Манґашою, то Італїянцї побідять.

Однако о то власне іде, чи то буде війна лише з Манґашою самим. Тіґра, то провінция абісиньского цїсарства, а Манґаша, бодай про око, єсть немов віцекоролем, чи ґубернатором неґуса Менелика. Що той неґус глядів доси рівнодушно на війну свого підвластного з Італїянцями і на їх похід в глубину Абісинії, насамперед до лїнії Маробу, а відтак до Такацце, то для европейских полїтиків нерозвязана загадка. Однако тепер доносять з ріжних сторін, що Менелик рішив вкінци прибути на поміч Манґаши. Після деяких донесень неґус вибирає ся сам зі значним войском на ту виправу, після инших, уділив єму лише грошеву поміч, а вкінци ще инші кажуть, що вислав єму на поміч намістника Гаррару Маконнена. Француские часописи кажуть, що Маконнен вже вийшов на північ зі значним войском. І тут знов появляють ся найсуперечнїйші вісти, бо після одної складає ся войско Маконнена аж з 40.000 вояків, що очевидно пересаджене, після иншої, розпоряджує він лиш 1500 карабінами. Натомість досить згідно доносять, що в єго войску суть російскі офіцири яко інструктори.

Від того чи ті всї поголоски правдиві, буде зависїти, чи теперішна борба Італїянців з одним ґубернатором абісиньским замінить ся на війну з цїлою Абісинією чи нї. Італїянцї приготовлені на се друге і длятого візвали помочи союзника султана Ауси. Султан Магомед бен Анфорі панує над племенем Данакіль між морем Червоним а Абісинією. Єго столиця Гаделе-Губо лежить в серединї між заливом Таджури і абісиньскою провінциєю Амгарою. Дня 9 грудня 1880 року за посередництвом звістного дипльомата ґр. Антонелього, заключило італїяньске правительство зі згаданим султаном договор, силою котрого султан приймає італїяньский протекторат, обовязує ся вибудувати дорогу для верблюдів з Асабу над Червоним морем до Ауси, та хоронити італїяньских караван, за що одержить річно 18.000 талярів Марії Тереси. В послїдних часах займало ся кільканайцятьох італїяньских офіцирів виученем султанового войска. І про число того войска не можна дізнати ся нїчого певного; то одно можна допустити, що если султан буде вірний Італїянцам, то може не допустити Маконнена до сполученя з Манґашою і напасти на него з заду.

Таке положене Італїянців на полудневім всходї. На північно-західнім кінци кольонії грозить їм небезпечність нападу зі сторони Мадистів і примушує їх держати кілька тисячів войска в Кассали. Доносили кілька разів, що Анґлїя, аби помогти Італїянцям підбити Абісинію, хоче тимчасом вислати анґлійску залогу до Касалї, а ще недавно доносили, що в тій цїли переговорював єсь італїяньский посол в Льондонї з льордом Сельсберім. Пізнїйше доношено, що ґенерал Баратієрі в дорозї до Массави задержить ся в Александриї, щоби порозуміти ся з тамошними анґлійскими властями войсковими що-до спільного походу. Однако ґенерал поїхав просто з Італїї до Массави, а о висланю анґлійских войск до Кассали нїчого не чути.

10)

Набір пальмового олїю.

(З польского. — Гайоти).

(Дальше).

— Ах, ах! — застогнав дон Бернардо. — Пан ґубернатор стає чим раз точнїйший. Видав нове розпорядженє, щоби осібна комісия справджувала скількість всїх виходячих з острова товарів. Від завтра буду мусїв поставити в пристани осібного урядника. Розумієте, Мр. Іджерлї?

— Дуже мудре розпорядженє — сказав Англичанин.

Дон Бернардо копнув стоячого все ще перед ним з лямпою муринка, заточив раменем величезне півколесо і з розпукою положив свій підпис на урядовій картї. Цїлком ясно, що з тим Англичанином не можна було нинї нїчого зробити.

В тій самій хвили війшов поліцаянт.

— Пане! — сказав, обертаючи ся до Оліватеза. — Пан ґубернатор велїв менї вас глядати. На почту прийшло богато людий. Кажуть, що завтра має надійти пароход.

Дон Бернардо, що відсунувши з роздразненем підписаний папір, сягнув по нову фляшку пива, хопив ся обома руками за голову.

— Ісусе! Ісусе! — застогнав. — Тут прийде хиба одуріти. Анї важ ся, худобино, говорити пану ґубернаторови, що ти мене найшов. Я хорий. В тій хвили іду до дому і кладу ся до ліжка. На утечу сьвятої Савини, вже маю того пекла по уха. — До побаченя, пане Іджерлї! — додав грізно. — Завтра рано увидимо ся в пристани.

Аґент взяв свій папір, зложив єго поволи, поклонив ся і вийшов.

На ґанку мусїв задержати ся, бо піт просто очи єму заливав. В недостачи четвертої хустки, обтер єго полою свого запацьканого білого плаща.

— Ради Бога! — шепнув. — А если єму дійстно прийде охота оглядати мої бочки?

Кілька годин пізнїйше, дон Бернардо Оліварез, дрімаючи в тишинї свого мешканя, на велику розпуку прихильників письменних зносин з Европою, одержав кіш доброго вина і білєт, писаний іспаньским помічником Іджерля з підписом свого настоятеля, а доносячий, що Мр. Іджерлї, занепокоєний о здоровле свого честного приятеля, котрого руку цїлує, позваляє собі переслати єму кілька фляшок доброго вина і поручає ся єго ласкавій памяти і високим взглядом.

VI.

Того дня сонце заходило незвичайно криваво і сумно. Ще єго мутний кружок не сховав ся в море, коли від всходу, з поза камерунського передгіря висунула ся чорна хмара, немов величезна долоня з розставленими пальцями. Ті пальцї повисли над містом як пазурі невидимого атмосферичного чудовища і постепенно знижали ся над ним, опираючи свої кінцї о верхи нагле потемнївших гір.

Хвилями зривав ся легкий вітер, перелїтав по вершках пальм з зловіщим шумом, до котрого прилучали ся острі крики занепокоєних в своїм вечірнім супочинку птиць і нагле переставав, лишаючи по собі що більше зловіщу тишину. — За кождим таким подувом, стрункі, сумнї пальми на „Іспаньскій площи“ хитали своїми округлими головами, а їх довге вузке листє тулило ся довкола нагих пнів, немов шукаючи опіки. — За кождим таким подувом, пальцї хмари, здавало ся, також дрожать і корчать ся, так як би хотїли чим скорше затиснути ся довкола того причаєного під ними кусника землї і здавити єго разом зі всїм, що на нїм кивало ся і жило.

По улицях, запізнені по склепах при питуру шайки тубыльців, переходили галасливо, спішачи перед бурею до своїх гірских осель. Їх крикливі голоси мішали ся з грохотом пальмового листя і писком крилатої громади; від моря роздавав ся гук филь відбиваючих ся від базальтових скал, а тому гукови відповідав глухий відгомін громів в горах.

На приватних пристанях значнїйших плянтаторів і купців порали ся робітники, вносячи скоро до маґазинів схнуче на дворі какао; тут

Після найсьвіжших телєграм, які надходять з Риму, мали вже Абісинці т. є. Мангаша і Маконнен розпочати воєнний похід против Італіянців.

Перегляд політичний.

Єго ц. і к. Величество зволив вислати до Президента Міністрів отсе Найвисше власноручне письмо: Любий ґр. Бадені! Скликую Раду державну до розпочатя на ново єї діяльности да день 22 жовтня с. р. і поручаю Вам видати відповідно до того дальші зарядженя. Відень 7 жовтня 1895. Франц Йосиф в. р. Бадені в. р.

Велика часть праси, особливо переважна часть віденьских часописий, обговорює незвичайні маніфестациї, які відбули ся у Львові з причини торжественного пращаня уступаючого Намістника а нині Е. Е. п. Президента Міністрів ґр. Казим. Баденього. Часописи підносять, що в тім пращаню не бракувало нікого: обі народности, всї віроісповіданя, всї суспільні верстви, всї в житю публичнім поважно репрезентовані відтїни сторонництв, були там заступлені. — В тім імпонуючім поході — пише Presse — були всї репрезентовані: Поляки і Русини, селяни і міщани, шляхта і духовеньство прибули з окруженим загальною почестию Намістником як найсердечнїйше попращати ся. Власти державні і орґани автономічні в тих величавих хвилях зібрали ся разом випереджаючи себе в обявах признаня. Жива і горяча участь властий войскових в торжестві пращальнім не лише збільшала єго величавість, але надавала єму також визначне політичне значінє: потверджувала, яку велику вагу привязує ґр. Бадені до приятельских і прихильних відносин між цивільним населенєм а армією, а також була доказом, що бувший Намістник умів, оцїнюючи відповідно інтереси войскові, ті відносини енерґічно підпирати і утревалювати.

Новинки

Львів дня 10 жовтня 1895

— **Іменованя.** П. Управитель Міністерства рільництва іменував рахункових офіциялів ц. к. Дирекциї лісів і домен у Львові: Фр. Пучеґля, Як. Гофмана і Володисл. Найсера ц. к. ревідентами рахунковими, а рахункових асистентів: Генр. Ржейліньского, Іпол. Скульского і Алекс. Гнединґера ц. к. рахунковими официялами при тій же Дирекциї. — Ц. к. Дирекция почт і телєграфів надала посади почтмайстрів: в Луцї малій Едв. Керникови експедиєнтови з Вадовиць горішних, в Слотвині Мар. Книблеви почтмайстрови зі Щирця, в Щирци Ів. Бужиньскому почтмайстрови з Слотвини, в Олешичах експедиторови Йос. Залєвскому, в Фриштаці експедиторови Едв. Штапфови, в Раковцях передмістю краківскім Вас. Яворскому почтмайстрови з Варяжа, в Залїзцях Том. Санетрі почтмайстрови з Красного, в Хабівцї Юл. Браєрови почтмайстрови зі Стружа, в Стружи Фел. Хобриньскому експедиєнтови зі Вздова; — дальше посади експедиєнтів почтових: в Ґавлові новім експедиторцї Аннї Колесї, в Ігровици Мих. Шалкевич, в Славску на зелїзничім двірци начальникови стациї Йос. Прохасцї, в Іздебнику експедиторови Март. Пельцови, в Цїняві Мариї Бота, в Матїївцях на двірци начальникови стациї Том. Глинецкому, в Марківцях на двірци начальникови стациї Ігн. Слончиньскому, в Ловчівку-Плєсьна на двірци начальникови стациї Ант. Тичцї, в Миколаєві коло Бібрки пенсионованому учителеви народному Кар. Митаньському, в Краснїй калуского повіта Ант. Король вдові по дорогомістри, в Стришові на двірци начальникови стациї Ант. Коритовскому, в Шинвальдї пенс. вахмайстрови жандармериї Павл. Тешнарови, в Незнаєвій Ів. Яминьскому, в Ґельзендорфі-Комарові пенс. учителеви народному Фр. Рароґевичеви, у Вздові Евг. Шершняк експедиєнтцї з Завадки коло Сморжа, в Любеллі Людв. Лисовскій експедиєнтцї з Лосяча, в Поникві Фр. Марцишевскій експедиєнтцї зі Скваряви, в Боднареві на двірци начальникови стациї Ад. Маросаньому, в Библї експедиторцї Брон. Андролетті.

— **Сьвяточне отворенє року шкільного на львівскім унїверситетї** відбуло ся нинї в четвер 10 с. м. В костелї сьв. Николая відправила ся о годині 9 рано служба Божа; відтак відбула ся в авли унїверситету інавґурация промовою ректора дра Бальцера, по чім виголосив проф. др. Ґломбиньский відчит: „О суперечних іпотезах в теориї економії“.

— **Галицке краєве товариство рибацке в Кракові** впускало доси до Висли що року 200.000 до 300.000 штук нарибку лосося, однак не осягнено з того великого успіху. Щоби-ж направити лихо, задумало краківске товариство порозуміти ся з нїмецким товариством в Берлинї і росийским в Петербурзї та в тїй цїли відбуде ся 26 го с. м. з'їзд у Вроцлаві. Краківске товариство буде заступати др. Вількош. Скоро прийде до порозуміня, то що року будуть впускати до Висли півтора міліона нарибку лосося.

— **Холера.** В Б и ш о в і, сокальского повіта померла дня 6 жовтня одна особа, у котрої сконстатовано заразини азийскої холери. — В О с т р о в і, повіта тернопільского, есть один недужий на холеру. — В В а р в а р и н ц я х, теребовельского повіта, занедужала одна особа а одна померла; лишила ся одна особа в лїченю, також і в С т р у с о в і, тогож повіта есть один недужий. — В С т о я н о в і, повіта каменецкого, занедужали дві особи, з котрих одна померла.

— **Огнї.** Дня 27 вересня вибух огонь в селї Прусинові, сокальского повіта і знищив кількадесять селяньских загород, т. є. майже половину невеличкого села з припасами збіжа і пашї. Шкода лише в дуже малій части обезпечена. Причиною того нещастя була імовірно неосторожність. — Від Перемишля доносять, що дня 7 с. м. згоріло майже до тла село Вишатичі. Крім церкви, костела, приходства руского і латиньского, охоронки для дїтий та 20 хат, положених далеко на пасовиску — упали всї инші будинки в селї з цїлим припасом збіжа жертвою страшної катастрофи.

— **Важне для дяків.** В заведеню дяківскім при церкві сьв. Юра у Львові суть опорожнені три місця: одно для кандидата з непереміненим (дитячим) ще голосом, а два для кандидатів з переміненим уже, мужеским голосом. Кандидати, що хочуть бути приняті, мають зараз по Покрові зголосити ся лично до проби голосу, а потім внести до Консисториї своє прошенє о приняте, заосмотрене в сьвідоцтво хрещеня, моральности, шкільне і убожества.

— **Переїханий зелїзницею.** Вчера рано о девятій годині в'їхав товаровий поїзд на Знесїню під Львовом на дві селяньскі фіри, що перевозили через зелїзничу рампу шутор. Поїзд убив на місци Теодора Скульского, господаря зі Знесїня, котрий повозив одною з тих фір, та три конї. Четвертий кінь смертельно покалїчений. Рампа в хвили, коли вози входили на шини, була отверта.

— **Нещастна пригода** лучила ся передвчера на Вульцї паненьскій під Львовом. Іван Хриплевич, син властителя реальности, взяв з комнати набиту рушницю і пішов з нею до огорода, щоби стріляти до птиць. В порозї зачіпив курком, стрільба випалила, а цїлий набій шроту поцїлив в ліву грудь 18-лїтну служницю Марию Копач.

і там в підмієских домах, зачинювано вже деревляні віконницї, муриньскі хлопцї бігали по ґанках, стягаючи перевітрювану одежу та вносячи до середини різні предмети; жінки верескливо накликували розбавлені перед домами дїти; оклики „Торнадо іде! Торнадо іде!“ [1]) доносили ся з усїх сторін і у всїх мовах, якими на острові говорено. — Сонне звичайно і лїниве місто Санта Ізабель, кипіло переполохом, тим окремим переполохом близької бурі, в котрім беруть участь листє на деревах і комахи у воздусї, котрим дрожить укрита під каменем ящірка і кружляюча над морскими глубинами мева і котрий в цїлій природї витворює лише єму властиву атмосферу побратимства всїх річий.

Лише в однім домі, положенім на розї головної площі, де містив ся іспаньский склеп з якоюсь нїби малою реставрациєю, нїчого собі не роблено з Торнада.

Там панувала велика веселість; крізь отверті на ґанок двері і вікна розлягали ся вибухи сьміху, стріляне корків від шампана і крики, що всьо разом означувало пращальний пир, який мнимий дон Енріко Саролля справляв перебуваючим на острові іспаньским офіцирам і урядникам.

Найшов ся навіть між ними і ґубернатор; але вже перед пів годиною опустив товариство, в котрім зачинало бути надто весело для єго достойної присутности. Пан ґубернатор держав ся дуже форм і етикети і нинї дуже єго чудовало, ба гнївало поведенє маляря, котрий звичайно такий повздержливий, упив ся до безпамяти і в надмірі чувств упав єму на шию з чаркою вина обливаючи білу камізельку представителя королївскої власти шампаном дуже сумнївого рода і голосячи, що коли би не було на сьвітї такого міста як Валенция, а в тім містї такої гарної дївчини, як донна Ельвіра де Ґомез, єго суджена, то він, дон Енріко нїколи би не полишив острова Фернандо По, найгарнїйшого з островів, котрим управляє наймудрійший з ґубернаторів.

Скривив ся на то трохи комендант пристани, але випогодив чим скорше лице, коли по виходї ґубернатора, которого дон Енріко затачаючи ся, сам всадив до гамаку, кинув ся маляр і єму на шию, заклинаючи всїх присутних, що й в гадцї не мали єму противити ся, щоби з огляду на морску силу Іспанії, випили з ним, доном Енріком, здоровлє Нільсона [2]) іспаньского, найхоробрійшого з комендантів пристаний.

Навіть судия, що так підозрівав мнимого артиста, розтаяв в єго обіймах, а дон Бернардо Оліварез аж плакав та взивав на сьвідоцтво свого зворушеня всїх сьвятих мучеників, витираючи кулаками очи з таким розмахом, що своїм сусїдам аж понабивав синяки на лицях.

Остаточно дон Енріко, вихвалюючи всїх, обливаючи їх сльозами, сповідаючи ся перед ними немов з своїх найтайнїйших думок і отвираючи що раз нові фляшки довів себе до того, що треба було погадати о тім, як би єго відставити до дому.

Спроваджено гамак від сусїдуючих зі склепом католицких місионарів і власне упали на землю перші великі каплї дощу і роздав ся перший характерний свист надходячого торнадо, коли двох робітників винесло непритомного на око дон Енріка, а радше дон Рафаїла і умістило єго в лодковатім заглубленю добре брудного полотна. — За ними висипало цїле товариство, що в більшім або меншім степени розминало ся з правилом простого ходженя і співаючи, клевучи, заходячи ся від пияцкого сьміху, окружило гамак, провадячи єго опустошілими вже улицями. — Двигарі бігли бігцем накликуючи ся своєю крикливою мовою до що раз більшого поспіху. — Дон Бернардо Оліварез найбільше з усїх „підмаєний“, ледве міг іти за ними; спотикав ся що хвилї і за кождим разом иншого сьвятого взиваючи, складав вину на ті проклятї джиґи, котрі доведуть єго неохибно до утрати обох ніг.

Той похід мав майже сьвідків; утїкаючі ще денеде перед бурею перехожі, навіть не оглядали ся; місцями в рамі замиканої на скоро віконницї, моцююча ся з вихром стать людска поглянула рівнодушно і ховала ся чим скорше затріскуючи деревляну запору. — Від пяного Европейця, несеного до дому по пирі як мертва колода, не був для горожан Санта Ізабель нї новий, нї цїкавий, навіть в часї найгарнїйшої погоди, а тим більше коли надтягала страшна буря.

Аж коли гамак скрутив в улицю, в котрій мешкав дон Енріко, громадка Кубанців з Гуаном Гернандесом на чолї, що бігла з противної сторони, нагле задержала ся, немов пригвождена до місця, побачивши тоту процесию.

В тїй самій хвили страшенно заблисло, приглушуючий гук грому відбив ся голосним відгомоном о закриті вже пітьмою гори, так-

[1]) Сильна буря з вихром.

[2]) Славний анґлїйский адмірал, що визначив ся в кількох великих битвах морских за часів Наполеона І.

Візвано зараз поготівле ратункової стациї, котре відвезло нещастну дівчину ще притомну до шпиталя. Після лікарского оречення, ледве чи удасть ся Копачівну удержати при житю; о 8-ій годині вечером стратила она вже цілком память. Перед утратою памяти зізнала до протоколу, що Хриплевич пострілив ей лише случайно.

— **Лихварскі пиявки.** Перед судом присяжних в Золочеві відбула ся в днях 1, 2 і 3 жовтня розправа против Самуіла і Шайндлі Авербахів, займаючих ся від многих літ лихвою, завдяки котрій мають в Золочеві 84 доми, село Метенів і богато вірительностий загіпотекованих на недвижимих маєтках. Як зручно оперували ті пиявки, доказує такий факт: Супруги Томички мали в 1876 році капітал в висоті 14.000 зр. і стали будувати дім. Коли фонди вичерпали ся, позичили у Авербаха 2400 зр. Відтак сплатили 1000 зр., а пізнійше дозичили ще 200 зр. Приперті Авербахом, котрий підпоїв Томичка, візнали у нотаря довжну запись на 5500 зр. Сплата довгу ішла тяжко, лихварскі відсотки росли і справа скінчила ся тим, що Авербах купив на лицитациї дім Томичків, котрі всьо стратили а й ще завинили лихвареви около 6000 зр. Суд засудив Авербаха на 6 тиждів вязниці, а его жінку на два місяці і на заплату по 500 зр. кари.

— **Смерть від нафти.** В Бориславі 11-літна дочка Гершка Мендельзона, Фаня, бавила ся з дітьми в домі одного з тамошних житєлів, котрий лишив діти при лямпі без догляду. Танцюючі діти стягнули в наслідок необережности обрус на землю а з ним лямпу. Лямпа експльодувала і обхопила полумінию Фаню, що хотіла загасити огонь. Дівчина переплатила свою відвагу житєм.

— **Торговці живим товаром.** Поліция краківска вислідила і заарештувала дібрану пару Ісаака Штурма і его жінку, котрі при помочи своєї кухарки займали ся вербованем молодих дівчат до полудневої Америки. У арештованих найдено множество дорогоцінностий і взагалі значний добробут. Видко інтерес мусить приносити добрі доходи. Штурм має бути пруским підданим, але що в Німеччині дуже часто перестерігають перед такими торговцями невільників, то він обібрав собі поле до діяльности в Галичині і Конгресівці.

— **Утік з вязниці** у Львові Петро Ромас, родом з Немирова, засуджений за крадіж на рік кари. Ромас має 21 літ, єсть низкого росту, сильної будови тіла, має округле лице, волосе русяве, очи сиві, на лївій стороні лиця має знак від скалїченя, був одітий по арештантски.

— **Як горівка розширена на Буковині,** доказує найлїпше статистика. В роках 1892/3 було 32 рільничих горалень без виробу дріжджів, 4 рільничі і одна нерільнича з виробом дріжджів, отже разом 37 горалень. Як бачимо, є то число немале, а в порівнаню з иньшими провінциями аж надто велике (в Долїшній Австриї є всего 14, а в Горїшній Австриї лише 2 горальні). Що ж до материялу, то на Буковині перерабляють в 21 горальнях бараболї, в 11 бараболї і жито, а в 5 горальнях инші роди збіжа. Отже тої так прославленої „житнівки“ не так то богато вирабляють! Найбільша часть горалень — бо 21 — вирабляє денно 4—7 гектолїтрів алькоголю, 14 горалень вирабляють по 2—4 гектол., одна лише 1—2 гектол., а одна 7—10 гектолїтрів алькоголю. Після урядових справоздань вироблено в згаданих роках 3,988.372 лїтрів алькоголю. Впадає в очи, що з так великої маси горівки не вивезено нї одного лїтра поза цлову границю, значить, Буковинцї все самі випили. Але треба признати, що в згаданих роках вироблено справдї більше горівки як в попередних роках, а се виходить ясно з того, що в згаданих роках 1892/93 податок консумцийний був більший о 165.228 зр. як в попереднім році 1891/92.

— **Бучі в театрі.** Молодий грецкий писатель Метаксас написав велику фарсу „Ано като“ (З гори в діл), в котрій в сьмішний, або котерпкий спосіб представлене важнійші випадки в Атенах, які лучили ся сего року. Між иньшими є там також їдкі куплети против короля Юрія, котрий що року виїздже до францускиx купелів і видає там великі суми, замісць ті гроші видавати в біднім краю. В Грециї нема цензури, отже ту фарсу грано в Атенах з великим успіхом. Одного вечера згромадило ся в театрі дуже богато державних урядників і офіцирів, а коли зачали сьпівати згадані куплети, повстав страшний крик, галас і свистанє. На граючих артистів посипали ся гнилі овочі, яйця, бараболї, а навіть подушки з крісел. Такі сцени повторили ся другого і третього дня, а вкінци вмішав ся в то мінїстер внутрішних справ, замкнув театер, а упертого директора театру і автора фарси поставив за образу маєстату перед суд.

— **Лік против укушеня пчолою.** Якийсь аматор пчіл винайшов, що сок з листя хріну усмиряє біль і пухлину, яку викликує укушене пчоли. Натирає ся ужалене місце сьвіжим листком або смарує ся витисненим з старого листка соком. Він навіть помагає в разї попареня або попеченя тіла, спухлини як у людий так і у звірят.

Телеграми.

Відень 10 жовтня. Сами днями виїдуть до Будапешту п. Президент Міністрів ґр. Бадені і п. Міністер скарбу др. Білиньский, щоби там представити ся угорскам мужим державним.

Петербург 10 жовтня. Як доносять з Кавказу, царевичеви наслїдникови нагле погіршило ся, так що грозить небезпечність.

Париж 10 жовтня. Вість о занятю Танаріва викликала велике одушевленє. Приготовлені париско прасою фестини на дохід ра нених потревають 10 днів. Фірма Ротшильдів дала 100.000 франків на вертаючих з Мадаґаскару недужих і ранених.

Константинополь 10 жовтня. Побоюють ся нових розрухів. Поліция стереже церков, до котрих схоронили ся Вірмени.

Рух поїздів зелїзничих

важний від 1 мая 1895, після середно-европ год

Відходять до

	Поспішні			Особові			
Кракова	8·40	2·50	11·	4·55	10·25	6·45	—
Підволочиск	—	1·56	5·46	—	9·50	10·20	—
Підвол. з Підзам.	—	2·10	6·	—	10·14	10·44	—
Черновець	6·15	—	—	10·30	2·40	—	—
Черновець що понеділка	—	—	—	10·35	—	—	—
Стрия	—	—	—	5·25	9·33	—	7·38
Сколього і Стрия	—	—	—	—	—	3·00	—
Белзця				9·15	7·10		

Приходять з

Кракова	1·22	5·10	8·40	7·00	9·06	9·00	—
Підволочиск	2·25	10·00	—	8·25	5·00	—	—
Підвол. з Підзам.	2·13	9·44	—	8·12	4·33	—	—
Черновець	9·50	—	—	1·32	7·37	—	—
Черновець що понеділка	—	—	—	6·17	—	—	—
Стрия	—	—	—	12·05	8·10	1·42	—
Сколього і Стрия	—	—	—	9·16	—	—	—
Белзця				8·00	4·40		

Числа підчеркнені, означають пору нічну від 6 год. вечером до 5 год. 59 мін. рано.

Час подаємо після годинника середно-европейского; він різнить ся о 36 мінут від львівского: коли на зелїзници 12 год. на то львівскім годиннику 12 год. і 36 мін.

Поїзди особові зі Львова відходять до Брухович (від 12 мая до 10 вересня в будні дни) 3·20;

Брухович (від 12 мая до 10 вересня в неділї і сьвята) 2·26;

Зимної-води (від 12 мая до 10 вересня) 3·45

До Львова приходять з Брухович (від 12 мая до 10 вересня включно) 8·25.

Поїзд блискавичний зі Львова 8·40 рано, в Кракові 1·48 по полудни, у Відни 8·56 вечер.

Поїзд блискавичний до Львова 8·40 вечер, з Кракова 2·04 по полудни, з Відня 7·04 рано.

Розбишаки на ріці Місісіпі. Повіст з житя американьских полїшуків в перекладі К. Вербенка, вийшла осібною книжкою (609 стор. друку) і продає ся по цїні 80 кр. в книгарни Ставропигійскій, тов. ім. Шевченка і у накладця К. Паньковского.

За редакцию відповідає: Адам Краховецкий.

ких уриваний дощ перемінив ся в мл і ска в скажену як розбурханий потік зливу, а шалений вихор, що надлетів широким поясом від вершків пальм аж до землї, пірвав цїлу ту громадку людий в свою сильну струю, позривав соломяні капелюхи і полотняні шапки з розгоряних вином іспаньских голов, бідного дон Бернарда кинув як помелом на землю, затряс гамаком, аж хрупнули его деревляні вязаня і як кулю зі стрільби кинув неприготованого на побідний напад молодого креоля просто під ноги старого Гуана.

Заки перевернені також двигарі змогли опамятати ся, а білі половити свої капелюхи, вже десять рук кубаньских двигнуло з землї приголомшеного трохи упадком молодця а его голова спочила на грудях вірного слуги. — Відтак, забравши его між себе, завернули чорні поселенці і пігнали що сили, гонені з заду вихром, до віддаленого вже лиш кількадесять кроків Рафаілового мешканя.

Дон Рафаіл отворив очи і усьміхнув ся до Гуана, котрий зі зворушенем і гордостию похилив над ним свое бридке лице.

— Наша взяла, пане! шепнув. На нинішну суботу того нам було треба. Нехай живе торнадо!

— Нехай живе торнадо! — повторили задихані товариші.

В кождій иншій хвили то пірване дон Рафаіла Кубанцями було би дуже нерозважне; але тепер нї раз нїхто не звертав на него уваги.

Двигарі, раді, що позбули ся тягару, утїкли з гамаком, не ждучи нїяких приказів, а заскочена бурею, підпила шайка глядїла охорони в найблизших домах, добуваючи ся до них з вереском і проклонами.

Але й в тих домах не було нї надто приємно нї безпечно. Порядніші на високих стовпах стоячі хати трясли ся як в пропасници, немов би що хвилї грозили заваленем; а в тих, котрі були криті цинком, робили струї зливи, бючі о метал такий шум і гук, як би тисячі молотів ударяло в него.

Ще гірше було в біднійших просто при земли побудованих домках і хатках. Нї один з їх пальмових дахів не оцїлїв. Они віяли ся над ними як крила сполошених птахів; вода лила ся до середини, а мешканцї утїкали з кута в кут серед нарікань мужчин і плачу дїтий.

Понура темнота обгорнула місто, взяте як у два огні між рик розшалїлого моря від сторони пристани і гук громів від гір. Скаженість торнада росла з кождою хвилею. Не був то вже величавий в своїй грозі титан воздушний, але розлючений бугай. Здавало ся, що всьо вітре і знищить як великанські дерева, котрим ломив голови, так і утлі цьвіти, котрим стинав голови. Градом летїли на землю помаранчі, цитрини, дактилї — правдивий дощ овочевий; тяжко як пушочні кулї падали кокосові оріхи, на полях немов яка музика сухих динь грохотїла тростина. Раз по раз тріщав десь зелений конар, скреготав упадаючи старий пень, свистїло звиваючи ся в трубку широколисте било банана.

(Дальше буде)

ІНСЕРАТИ.

Для мужчин.

При ослабленю мужескім, хоробі нервів і т. д. сьвідчить мій ц. к. упр. ґальванічний апарат кишеневий, для власного ужитку знамениті услуги. Поручений найлiпше через лікарів всїх держав. Через власти санітарні розслїджений. Нїгде нема нічого подібного. Найкрасший виназход новочасний. Просьект з сьвідоцтвами в куверті за маркою 10 кр.

І. АВҐЕНФЕЛЬД
Електротехнік і властитель ц. к. привілею. Відень, IX. Türkenstrasse 4. 63

Бюро оголошень і дневників
приймає
ОГОЛОШЕНЯ
до всїх дневників

С. Спітцер у Відни

поручає

Товари камінні і шамотові.

Плити білі і кольорові. — Насади коминкові. Комплетні уряджeня для стаен і обор.

На жадане висилаємо катальоґи.

Заступники для Галичини і Буковини

Гамель і Файґель

у ЛЬВОВІ, улиця Коперніка число 21.

Готель Вікторию
Львів ул. Гетманьска
Комнати з постелию від 80 кр. на добу і більше. Реставрация в тім самім готелю у власнім заряді. Пиво лиш пільзненьске поручає ласкавим взглядам
І. Войсе 13
властитель готелю реставраций.

Інсерати
(„оповіщеня приватні") як для „Народної Часописи" так також для „Газету Львівскої" приймає лиш „Бюро Дневників" **ЛЮДВИКА ПИЛЬОНА**, при улици Кароля Людвика ч. 9, де також знаходить ся Експедиция місцева тих ґазет.

Всі прибори

для аматорів і фахових фотографів

именно:

папір альбуміновий, целюидиновий, течі, шкла, хемікалия найдешевше купити можна впрост у заступників фабрик найбільших

ГАМЕЛЬ і ФАЙҐЕЛЬ

Львів, ул. Коперніка 21.

С. Нельсен у Відни

поручає

Кльосети з перепливом води і без того. — Рури кльосетові. — Каналові насади з патентовим замкненем. — Збірники на воду. — Комплетні уряджeня купелеві. — Вентілятори. — Прибори до водотягів, як також рури ляні і ковані. — Помпи, фонтани і всякі арматури.

Заступники для ГАЛИЧИНИ і БУКОВИНИ

Львів ГАМЕЛЬ і ФАЙГЕЛЬ Коперніка 21.

На жадане висилає ся катальоґи.

З друкарні В. Лозиньского під зарядом В. І. Вебера.